

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 739/2014-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. decembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Boledovičom, Rovinka 578, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 31 C 32/1997 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 153/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. novembra 2014 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 31 C 32/1997

a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 153/2012.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd napriek tomu, že vo veci rozhodol 5. júna 2009, spis s odvolaním odporkyne predložil krajskému súdu až 3. apríla 2012 po viacerých sťažnostiach po tom, ako v roku 2011 vstúpil do konania.

3. Sťažovateľ sa písomným podaním zo 4. septembra 2014 obrátil so sťažnosťou na prieťahy v odvolacom konaní na predsedu krajského súdu, ktorý v odpovedi z 30. októbra 2014 túto sťažnosť uznal, avšak skonštatoval, že prieťahy v konaní sú dané okolnosťami objektívnej povahy so zreteľom na množstvo vecí pridelených konajúcej sudkyni. Za tieto prieťahy sa sťažovateľovi ospravedlnil so záverom, že vec bude sledovať z hľadiska jej bezprieťahovosti a plynulosti.

4. Sťažovateľ žiadal vydať nález, v ktorom sa vysloví, že jeho základné právo garantované čl. 48 ústavy (správne má byť čl. 48 ods. 2 ústavy, pozn.) v označenom konaní okresného súdu a krajského súdu bolo porušené, právoplatný rozsudok okresného súdu zruší a vec vráti tomuto súdu na ďalšie konanie, prizná mu finančné zadosťučinenie v sume 4 000 €, ktoré mu vyplatí krajský súd do 15 dní, ako aj náhradu trov konania v sume 337,68 €.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Ústavný súd z obsahu sťažnosti a jej príloh zistil, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a to postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 31 C 32/1997, ktorý vo veci rozhodol 5. júna 2009, a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 153/2012, pričom do konania vstúpil až v priebehu roka 2011.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov.

9. Ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, IV. ÚS 153/03, I. ÚS 33/05), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prieťahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že využil možnosť podať sťažnosť na prieťahy v súdnom konaní podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), alebo ak sa preukáže, že sťažovateľ túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

10. Podľa názoru ústavného súdu sa podanie sťažnosti na prieťahy v konaní v zmysle zákona o súdoch zásadne považuje za účinný prostriedok ochrany takých základných práv, ktoré súvisia so základným právom na súdnu ochranu, ako aj so základným právom na konanie bez zbytočných prieťahov (napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04). Účinnosť takého právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prieťahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prieťahov a ustanovuje za také prieťahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) a § 118 ods. 1 citovaného zákona]. Podobne aj zákon o súdoch v § 64 os. 1 ustanovuje, že „Účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prieťahy v konaní“. V zmysle prvej vety druhého odseku citovaného zákonného ustanovenia „Orgán, ktorý vybavuje sťažnosť, je povinný na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti“. Napokon podľa tretieho odseku predmetného zákonného ustanovenia „Ak orgán poverený vybavovaním sťažnosti zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijme a zabezpečí vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, ak je to potrebné, vyvodí za vzniknuté nedostatky voči zodpovedným osobám dôsledky“. V súvislosti s tým ústavný súd poznamenáva, že vyčerpanie opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, je jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa č. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

11. Ústavný súd z obsahu sťažnosti zistil, že sťažovateľ doručil krajskému súdu sťažnosť na prieťahy v konaní 9. septembra 2014, ktorú predseda krajského súdu prešetril a listom sp. zn. Spr 2272/14 z 30. októbra 2014 odpoveď doručil právnenému zástupcovi sťažovateľa 5. novembra 2014.

12. Podľa názoru ústavného súdu podanie sťažnosti predsedovi krajského súdu v krátkom čase pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (18. novembra 2014) sa javí byť iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť mohla mať, ak by predseda krajského súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prieťahom vo veci samej (m. m. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, IV. ÚS 194/05). Navyše, ústavný súd zistil, že predseda krajského súdu v odpovedi na sťažnosť sťažovateľa z 30. októbra 2014 v závere *inter alia* uviedol: „... vec budem naďalej sledovať z hľadiska jej bezprieťahovosti a plynulosti až do vrátenia spisu súdu prvého stupňa“.

13. Ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, IV. ÚS 153/03, I. ÚS 33/05), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prieťahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej neprípustnosť.

14. Okrem už uvedeného ústavný súd konštatuje, že v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 31 C 32/1997 už k prieťahom ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu (18. novembra 2014) nedochádzalo, lebo vec sa od 9. septembra 2014 nachádza na krajskom súde. Ústavný súd zároveň dodáva, že o odvolaní proti rozsudku okresného súdu bude rozhodovať krajský súd, takže sťažnosť sťažovateľa v tomto smere tiež nie je prípustná podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

15. Ústavný súd však pripomína, že pokiaľ bude nečinnosť v konaní krajského súdu pretrvávať aj v ďalšom období, nič nebráni sťažovateľovi, aby podal ústavnému súdu novú sťažnosť.

16. V dôsledku odmietnutia sťažnosti bolo bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími požiadavkami sťažovateľa uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2014